

svarer til ca. 70 mill. kr. Udgiftsskønnet er yderst usikkert og må under alle omstændigheder betragtes som et maksimumsskøn, idet en del forsikrede vil få reducerede dagpenge som følge af reglen om, at dagpenge højst kan udgøre 90 pct. af den enkelte hidtidige løn (§ 51).

Forslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser.

I et bilag til lovforslaget er de gældende regler i arbejdsløshedsloven og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1 og 2.

Der bør i princippet være adgang til at forsikre sig for tab af enhver arbejdsindtægt som lønmodtager, hvorfor der stilles forslag om bortfald af 18 års grænsen for ret til optagelse som nydende medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Arbejdskravet ved optagelse (5 uger med en arbejdstid på mindst 30 timer pr. uge) samt de gældende arbejdsbetingelser i lovens § 55 for udbetaling af dagpenge, (26 ugers bestemmelsen), sikrer et fuldt ud tilstrækkeligt tilhørsforhold til arbejdsmarkedet.

Til nr. 3-5.

a) Halvårlige reguleringer.

Arbejdsløshedsdagpengene reguleres efter arbejdsløshedslovens § 46 for et år ad gangen på grundlag af oplysninger fra Danmarks Statistik om gennemsnitsfortjenesten for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest foregående april kvartal, jfr. lovens § 47. Reguleringen sker den 1. april.

Reglen om årlig regulering er indført i loven på et tidspunkt, hvor lønninger og priser var mere stabile, end de har været i den seneste tid. Udviklingen har nødvendiggjort, at reguleringstidspunktet fremrykkes, således at der hurtigere end nu sker en ajourføring af arbejdsløshedsdagpengene.

Det foreslås derfor, at der sikres en rimeligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved regulering af dagpengene to gange om året i stedet for én gang.

b) Afskaffelse af den generelle 90 pct. grænse.

Det anses ikke for sandsynligt, at halvårlige reguleringer alene vil give en rimelig erstatning, hvorfor 90 pct. begrænsningen i lovens § 47 foreslås ophævet. Det enkelte medlem vil aldrig kunne opnå en dækning på mere end 90 pct., idet det i lovens § 51, stk. 1, er fastslået, at dagpenge højst kan udbetales med 9/10 af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste.

Forslaget vil betyde, at maksimumsdagpengesatsen fra 1. april 1975 vil være 178 kr. pr. dag.

Da medlemsbidraget, jfr. lovens § 76, beregnes årligt som 2,25 gange dagpengenes størrelse, må der tages højde for en mulighed for efterregulering på samme måde som ved tidligere ændringer af reguleringstidspunktet.

Til nr. 6.

Forslaget indebærer principielt en halvering af ventetiden, men der må gives mulighed for at fastsætte særregler om, at personer med lange opsigelsesvarsler ikke kan udmelde sig af forsikringen for efter modtaget opsigelsesvarsel at genindtræde og generhverve dagpengeret inden fratrædelsesdatoen.

Til nr. 7.

Med den foreslåede nedsættelse af ventetiden, jfr. forslaget nr. 6, er der ikke behov for særlige bestemmelser for de kategorier, der er omtalt i § 53, stk. 2.

§ 53, stk. 3, foreslås ophævet som konsekvens af den under nr. 1 foreslåede ændring.

Forslaget om ophævelse af § 53, stk. 4, skyldes, at man efter regeringens opfattelse i princippet bør kunne opnå dagpengeret under aftjening af værnepligt eller deltagelse i fagligt dagkursus m. v., som er omtalt i lovens § 76, stk. 3. Det må være tilstrækkeligt, at tilknytningen til arbejdsmarkedet er sikret gennem optagelsesbestemmelsernes krav om mindst 5 ugers arbejde, jfr. lovens § 41, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 8.

Bestemmelserne om arbejdsbetingelser er nødvendige som dokumentation for tilknytning til arbejdsmarkedet, men betingelserne bør være ens for alle aldersgrupper.

Det må specielt anses for uheldigt at fastsætte særligt stramme arbejdsbetingelser for unge, idet tab af dagpengeret kan betvirke, at deres tilknytning til arbejdsmarkedet tabes. Da der ikke foreligger oplysninger, der indikerer et særligt behov for reglens bevarelse, foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 9.

Udviklingen på arbejdsmarkedet har vist, at der var behov for den deltidsforsikring, der blev indført i 1970, men udviklingen har også vist, at der er et behov for en udvidelse af begrebet deltidsarbejde i lovens forstand. For det første vil arbejdstidsnedsættelsen pr. 2. december 1974 også smitte af hos deltidsarbejdende, således at mange får en arbejdstid på under 20 timer pr. uge, og for det